

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΛΟΓΩ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΔΙΓΑΜΙΑΣ

1543, 21 Οκτωβρίου

«... Κυρα-Σταματού, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κὺρ Ἰωάννη Κοτζώνη ἀπὸ χώρας τοῦ Βοθρεντοῦ, σωματικὴ παρὼν ὁμολόγησεν καὶ εἶπεν. Ἐπειδὴ αἰγχμαλωτίστη ὁ παρὼν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος ὁ Ζυγονιάτης ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγουνοῦ καὶ ἡ ἄνωθεν κυρα-Σταματού ἔμεινε εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καί, μὴ ξεύροντες ὅτι ὁ συμβίος αὐτῆς ζῇ, ὑπανδρεύτη καὶ ἔλαβεν ἕτερον ἄνδρα καὶ ὁ Θεὸς ἐκατενόδωσεν καὶ ἦλθεν ὁ ἄνωθεν συμβίος αὐτῆς κὺρ Θεόδωρος καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτήν, διὰ νὰ λείψουν κρίσεις, ἔξοδες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν σήμερον ἢ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ θεληματικοῦ τρόπου δίδει καὶ ἐλευθερώνει πρὸς τὸν μπαρόντα συμβίον αὐτῆς κὺρ Θεόδωρον καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὅλον τὸ ὀσπίτι, ὅπερ ἔχει ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὸ ὅποιον αὐτὸν σπίτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ποτὲ συμβίον αὐτῆς κὺρ Ἀντώνιον τὸν Ζυγονιάτη διὰ τὴν προῖκα τῆς καὶ νὰ τὸ ἔχῃ ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ τοῦ ποιοῦν εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι εἴ τι δ' ἂν βούλωνται καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῆς τοῦ ὀφείλουν διαυθεντίζουσιν τὸν ἀναγεγραμμένον κὺρ Θεόδωρον καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους του ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτι καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς κὺρ Θεόδωρος, κυρα-Σταματοῦ νὰ μηδὲν ἤθελεν γυρεύσει πλέον εἰς τὸν ἕτερον διὰ κανενὸς τρόπου...»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1542-1550. Νοταριακές πράξεις. Ρεθύμνο.

Μ. Μανούσας, «Ἐγγραφα ἀγνώστων νοταρίων τοῦ Ρεθύμνου 1535-1550», *Κρητικά Χρονικά* 22 (1970), σ. 292-295, αρ. 3-5.

1543-1614. Μισθώσεις έργου (νοταριακές πράξεις). Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Ἡ ἀγγαρεία τῆς θάλασσας στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη», *Κρητολογία* 16-19 (1983-1984), σ. 107-136, αρ. 1-12 (= Δετοράκης, *Βενετοκρητικά*, σ. 75-97, αρ. 1-12).¹⁰

ΜΙΣΘΩΣΗ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΓΑΛΕΡΑ («ΑΝΤΙΣΚΑΡΟΣ»)

1558, 22 Μαρτίου

«... ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς Δημήτριος Σεβαστὸς τοῦ ποτὲ μαῖιστρο Πέτρου τοῦ κερά, πριτζηπάλλε καὶ ἐγγυητῆς καὶ καθολικὸς πληρωτῆς εἰς ὅλον καὶ μέρος ἀμάδη καὶ εἰς μοναχόν,

10. Ἡ υπ' αριθμὸν 4 πράξη ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Ἀναστασία Παπαδία - Λάλα, «Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ βενετικὴ πραγματικότητα. Ἰδεολογικὴ καὶ κοινωνικὴ συγκρότηση», στὸν τόμο *Venetiae quasi alterum Byzantium*. Ὅψεις τῆς ιστορίας τοῦ βενετοκρατούμενου ἐλληνισμοῦ. Ἀρχεῖακά Τεκμήρια, Ἀθήνα 1993, σ. 239-240, αρ. 23.

Νικολῆς Βλαστός τοῦ ποτὲ Γεώργη καὶ Ἰωάννης Σιγαδῶρος ράπτης τοῦ ποτὲ Γεωργίου, οἰκοῦντες εἰς τὸ Ἐξώπορτον τῆς Κρήτης, ὁ πριτζηπάλλε εἰς τὴν Ἀγίαν Μαρήνα καὶ οἱ ἐγγνητὲς εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον τὰ Μουρχουτάρια, ὅτι ὁμπληγάρομαι ἐγὼ ὁ πριτζηπάλλε νὰ πάγω ἐδᾶ νὰ δουλεύσω εἰς τὸ κουπῆ μὲ κάτεργον τοῦ Ἁγίου Μάρκου σοπρακόμιτος ὁ ἄρχων Κρήτης μισερ Πέρος Ντζώρτζης, νὰ κάμω σοστὸν καὶ καλὸ τὸ βιάτζο, ὅσθαι νὰ ξαμαρτώσῃ, ἀντισχάρης διὰ ὄνομαν ἐσένα τοῦ Βασίλη Βλαγγοῦ ἀπὸ τὸ χωρίον Παρασπόρη, μέρος τῆς Σιτείας, διατῆ σου λαχσεν τὸ σκραφνῆ, καὶ διὰ πλήρωμα μου ἐπῆρα τὴν πάγα τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ διὰ χάρισμά μου ὁμολογῶ καὶ ἐπαρέλαβα ἀπὸ σένα ξεχοριστὰ ἄλλα ὑπέρπυρα πενήντα, διὰ τὰ ὁποῖα σὲ στρέφω παντοτινὰ ἀναπαῖμένον καὶ σιγοῦρον ἐσένα καὶ τὰ μέρη σου. Καὶ ἂ δὲν ἀντεντέρω νὰ κάμο σοστὸν καὶ καλὸ τὸ λεγόμενον βιάτζο ἢ ἤθελα φαληδεύσει τὸ ἰντάνο καὶ ἢ φαλιδιζὸς τῆς αὔθεντίας μας, νὰ πεύτουν εἰς ἐμένα καὶ ταῦτα, τὴν πάγα, τὸ χάρισμα καὶ τὰ ἰντανα ἰντερέσα νὰ σκοδέρης ἀπὸ μένα καὶ πασα ἓνα μου ἀμάδη καὶ εἰς μοναχὸν ἀπὸ τὰ καλά μου, μὲ τὴν στράταν τῆς κάμερας ἀπάνω εἰς ταῖς ἐξόδοις μου χωρὶς ἐναντίον ...».

83

1543-1765. Ἰδιωτικά καὶ δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Κέρκυρα.

Παναγιώτα Τζιβάρα, *Σχολεῖα καὶ δάσκαλοι στη βενετοκρατούμενη Κέρκυρα (16ος-18ος αι.)*, Ἀθήνα 2003, σ. 483-484, αρ. 21, σ. 487-496 αρ. 24-40.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

84

1544-1835. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ διαδοχαστικά ἐγγράφα. Βουρλά (Μικρά Ἀσία), Νάξος.

Ν. Κεφαλληνιάδης, *Δαμαριῶνας. Τὸ παραδοσιακὸ χωριὸ τῆς Νάξου (Περιγραφή - ἱστορία - λαογραφία - ἐγγράφα)*, Ἀθήνα 1979, σ. 88 αρ. 2, σ. 98-101 αρ. 1-3, σ. 132-136 αρ. 5-10, σ. 150-156 αρ. 1-3, σ. 158-159 αρ. 5-6, σ. 159 αρ. 8, σ. 161-162, σ. 298-299 αρ. 1-2, σ. 304-309 αρ. 1, 3-6, σ. 350-353 αρ. 3-8, σ. 354-356 αρ. 10-12, σ. 358 αρ. 14, σ. 362-366 αρ. 17-22, σ. 368-369 αρ. 24-26, σ. 371-373 αρ. 29-31.

85

1545. Αφιέρωση. Κεφαλονιά.

Γ. Πεντόγαλος, «Πληροφορίες γιὰ τὴν μονὴ τοῦ Δαφνιοῦ ἀπὸ ἀνέκδοτο κεφαλονίτικο ἐγγράφο τοῦ ἱστ' αἰῶνα», *Παρνασσὸς* 18 (1976), σ. 71-72.

